

Made in Hungary

(folytatás az 1. oldalról)

És megmaradt a Csótány! őszöd Elkúrt Gyöngye. Ha hiszik, ha nem ott van. És nem szégyelli! Nem!!!

Na, ez az igazi bátor pofátlanság!

S még ő – a Nagy Privatizáló – esküszik a biciklitolvajlásban tisztességgel megőszült, börtönben edződött, továbbképzett apjának emlékére, hogy ha valakik merészelik megvádolni lopással, akkor majd ő viszontvádlóvá vedlik, és a makulatlan elévült, megkövült okirat hamisítóként minősítés sértésért majd meglakol az egész ország.

Meglátják!!!

Erre szemtanú lesz az ő parancsára rendőrhóhérai által kilövetett mind a tizenégy szem.

És mily nagyot változott ez az államfarkfiú! Mert azt mondta valaha, hogy politizálni nem az utcán, hanem az Országházban kell. Most azonban ő mondja: "az utcán kell megverni a kormányt".

Igen, az utcán!

Elképzelem, ahogyan este, sötétedés után, egyedül, bátran és férfiasan, testőreinek sűrű gyűrűjében, feltűrt ingujjban, orrát gyakorta megtörülve, karbantartva, tenyerét megköpve –, de nem mellényben, Isten ments! – valamelyik sarkon megvárja egy husággal a „kormányt”, és ott jól eltángálja őket alfától omezáig.

Mert ép ésszel nem gondolhatta, ez a zagyrösz, hogy az általa megszerveztetett, kiképzett provokátorain kívül, akik kukákat égettek satöbbi az előző tüntetéseken, lesz még olyan lágyagyú ebben az országban, aki mögéje föl-sorakozik.

Bár, sosem tudni!

S az új csapat? Akarom mondani: CSAPAT?

Náluk forr a dal. Forr a dalom!

Forradalom!!!

Mindenestre, ha nem is forr, de azért rotyog ott a fázékban valami.

Várjuk ki a végét?

Várjuk.

Kell egy év ahhoz, hogy megismerjék őket a „forradalmárok”. Azok a forradalmárok, akik el vannak szállva velük.

Ma még.

Majd ha végre visszaérnek a szilárd talajra. Igen. Az álmodozás kancsalul festett egérről. Azok, akik halált megvető bátorsággal, forradalmi hévvel küzdöttek, nyálukat hullajtva az urna mellett, a fülkéknek álcázott barrikádokon az Astoria Nagy Hős Vezére győzelmi dobogóra emeléséért.

Egy biztos. Ha a helyzet nem változik, ... akkor marad minden a régiben. Mert az már bizonyosságot nyert, hogy akiket az előző kormány „szeretett”, azokat ők is „szeretik”, saját akaratra, vagy parancsra, mindegy!

Mert, ami fő: nincs cigánybűnözés! Az árvízkor nem volt fosztogatás! Érthető?!

És ami még fontosabb: nincs Gárda!

Nincs, ha mondom! Meg van értve?!

NINCS!!!

De van kettős állampolgárság! Ajjaj! Jöhetnek haza testvéreink az ígéret földjének hitt helyekről az állampolgárság nagyszerű adományáért. És tartani a markukat a következő kötelező sz@rpótlásért.

Hisz főképp értük volt ez az egész! Igen, ÉRTÜK! Évtizedekkel előre megírt forgatókönyvek alapján megy végbe minden! Mert utána aztán jöhet a zökkenőmentes a földvásárlás, a magyar föld a magyaroké alapon. Jöhet Páty, Sukoró stb.

Astoria Megfuttat Hős Vezére szép, vonzó egyéniség! És tud futballozni! Ma még csatár, aztán eljön az idő, amikor védelembe kell vonulnia. Ma még a miniszterelnöki irodában is futballozik, ha úgy szottyan kedve. Mert ki merne beleszólni azok közül, akik alázatosan felállva, töklehajtva fogadják, he?!

Vele, az ő nevével meg lehetett nyerni a választást. Ennyi. Ez is meg volt írva előre!!!

Hamarosan buktatják fölfelé. A mór megtette..., a mór mehet. Csak megvárják, hogy egy kicsit még futballozza ki magát.

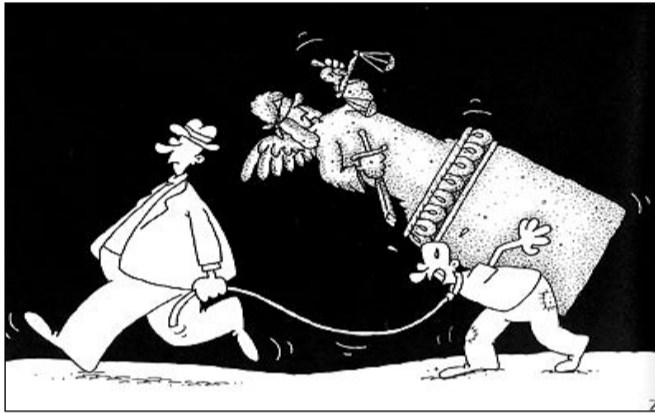
A frankót már most a János mondja meg. A Bilden-berg. Bel- és külpolitikai síkon egyaránt. Már hallottuk többször értelemtelőt duzzadó, szilaj mormolását oly dolgokkal kapcsolatban is melyek nem céhbüliek: „Ezt én garantálom!”

Bizony! ő tudja, miért mer így beszélni.

Talán, mert ő az igazi főnök! Főképp...!!!... ő van megbízva! A kispőnök a Sanyi bácsi, a sok-sok-sok titkok tudója, ura, akire hallgat az egész alvilág, és lapulva behúzza a farkát.

Négy évig, kuss!!!

A többi? Csak csicskások, kengyelfutók. Kettőjüknek kell szót fogadjon a győzelemtelőt duzzadó rotyodalmi kormány.

Eredetileg nem őket szánták azokra a helyekre, de végül el kellett fogadni a felsőbb utasítást, mert ezekre van szükség.

Küldetésük van. Be kell teljesíteniük.

ők a forró dróton pórázon lógnak, melynek a másik végén írják a kvótát – bocsánat –, a kottát: Túl az Óperencián...

Azt írtam, hogy lógnak. Nem kell bejédeni. Csak képletesen.

Ma még.

Hogy mi lesz később, a valóságban? Amint mondtam: várjuk ki a végét. Esetleg, ha mégis felfordulna a világ. Ha tényleg valóban forni kezd valami.

És lóg képviselőik egész hada is. Mert őket azért választották oda a Nagy Áprilisi Szavazási Forradalom idején, hogy utána tudjanak lavírozni, futni a pénzük után négy kerek esztendeig.

Hogy képviseljük a népakaratot?

Ugyan már! Ezt csak ígérték. Nagy elődjük, a csökött Gyula, a pufajkás mondta valahogy úgy, hogy 'a politikusknak nem kell mindig igazat mondania'.

Most méltatlankodnak, hogy az nekik nem elődjük, nem példaképük?

Ne mondják már.

Urak! Egypárt van, ha nem tudnák. Csak azért vannak különböző nevekkkel nevezve, hogy tudjanak torzsalkodni a nép, az ország kárára. És, hogy teljes legyen a cirkszi szereposztás, hogy jól szórakozzanak magukon az Óperencián túli uraik.

Most üresek a képviselői padosok, és azokat, akik valamiért méltatlankodva fölszólnak, nincs ki meghallgassa, mert estére ők, a Nagy Áprilisi Forradalmi Párt képviselők már a meleg fürdőkhöz vannak. Mint a kacsák, egymás fenekébe dugva a csőrük.

Néhányan lézengenek ugyan, ott szunnyadnak a padosok, és álmodoznak a dicső múlt jeles időpontjai fölött: 2002. a szavazócédulák újraszámolásának elmulasztása, 2005. szeptember 26. Románia feltétel nélküli beszávozása az EU-ba, 2006. október 23-i vezéri megfutas az Astoriánál a leendő népverés megkönnyítése érdekében, stb. Minden évre jutna egy, ha jól megkeressük.

Még az a szerencse, hogy azért vannak köztük józan gondolkodásúak, mint a hajdan volt tévés műsorvezető, aki szállaegyenesen próbál megülni az alatta folyton inogó képviselői széken.

De hadd méltatlankodjanak a külön utas jobbikosok, akik most jöttek be az utcáról, és még nem olvadtak bele az Egypártba. Mert miféle fajzat azok, hogy a Nagy Áprilisi Forradalom Kormányához, és pofaviselethez merik mérni magukat, és azokat bírálják, akiknek huszonkét év dörzsölt országvesztő politikai semmittevés tapad kezükhöz.

Most az következik a forradalmi tettek sorában, hogy szépen sorban megkeresik azokat az okokat, amelyek miatt nem tudják tartani a menetrendet, az ígéreteiket.

Mert milyen szép volna a betartott ígéret! Bizony. De sosem nem szabad elkapkodni. Addig is megengedik gőzleeresztőként, hogy főzzön pálinkát magának a magyar. Dögivel. Hadd zsidbadjon, és végre törje ki már a nagyságos nagy nyavalya!

Végül is, van amire inni. Van, amitől búsulni, örülni! A 'magyar kérdés vagonkérdés', és a ránk kényszerített keleteredet okán még eljuthatunk Szibériába is mindannyian. Ott aztán lesz tágas tér számunkra. Adjuk már át a kárpát-medencei helyet az arra érdemes kiválasztottaknak!

Addig viszont van lehetőség az ivásra. Orr- és agyvérzésig

Ugyanis csőd van! Ez most az új divat. Nem a gárdamellény.

A CSŐD!!!

Tartani kellene a divatot, de vannak, akik mellényben legénykednek, s ez nem jó. Rontja az összképet. Nem talál a káftaannal. Mert ez meg a csőddel járó divatirányzat ruhadarabja, s így stilszerű nagyon. És mi magyarok a csőddel nagyon közeli lelki rokonságban vagyunk. Mondhatjuk: lassan végre bele kell rázzuk a tudatunkba, és hozzá kell öltöznünk, ha tetszik, ha nem!

Csőd van, kérem. Csőd a szívekben... s az elmékben is!

Az egész országban.

Több mint kétharmados csőd!

Kolumbán Sándor

Ui. Ahogy így most visszanezem a szöveget, úgy tűnik túl sok felkiáltó jelt írtam. Vagy talán mégsem eleget?

Ha úgy látják, lehet innen még pótolni!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Botrány

Héberül énekeltek a csíkszeredai katolikus templomban

Míg a székely himnusz egy „középszerű műdal”, addig a *Havenu shalom* egy „nemzetközi ének”, ezért kötelező elénekelné az elsőáldozó székely gyerekeknek...

A helyszín a Szent Ágoston Római Katolikus Plébániatemplom. Húsvét hatodik vasárnapján, május 9-én több mint nyolcvan kislány és kislány újította meg keresztvárosi fogadalmát és izgalommal várták a Jézussal való találkozást. Az elsőáldozási mise vége felé azonban, valami egészen szokatlan történt. A gyerekek zenei kíséret mellett elénekelték a „Havenu shalom aleichem”, Sclomo Gronich zeneszerző 1979-ben írt dalát, héberül és magyarul is. A kérdés már csak az, hogy miért kell egy keresztény székely-magyar gyerekeknek, héberül énekelnie élete egyik, talán legfontosabb eseményén.

A zsidó dal, mely méltán lehetne egy műdal, az énekkar vezetője választotta az ünnepségre. A mise felkerült egy videomegosztóra is, melynek hozzászólásaiban a jogosan felháborodott magyar szülők, tiltakoztak a héber elsőáldozás láttán.

Az ügy kapcsán megszólalt T. Péntes József, a Szent Ágoston templom plébánosa, aki a következőt nyilatkozta:

„Ez egy szeretetről és megbékélésről szóló nemzetközi ének, amelyet az énekkar vezetője választott az ünnepi alkalomra”-majd hozzátette: „mindenki azt mondta, milyen szép elsőáldozás volt a Szent Ágostonban.”

A plébános elmondta még, hogy személy szerint nagyon fontosnak tartja a „felekezetek közötti” párbeszédet, ezért minden évben fel-szóal a csíkszeredai zsidó temetőben tartott holokauszt-émléknapon.

Az elsőáldozó mise szép volt, ezt mi is elismerjük, egészen addig a percig míg nem rontották el a zsidó állam nemzeti énekével, mi több, a szektaként működő, Izrael imádó Hit Gyülekezete is előszeretettel énekelte ezt a dalt, nem csak a vasárnapi misek alkalmával. A nyíltan magyarellenes szekta tagjai, szinte már a sámán rituálékhoz hasonló megtevesztést folytatnak az agyamosott emberek közt, akik úgy gondolják ez a helyes út, mely az Úrhoz vezet.

Szeretnénk emlékeztetni azt az énekkar vezetőt, akinek a fejből kipattant a zsidó kultúra előtti hajlongás, hogy a zsidók nyíltan keresztényellenes propagandát folytatnak hazánkban, gyarmatosítva földünket. A zsidók feszítették keresztre Jézus

Krisztust, és mind a mai napig büszkék erre a tettükre. A zsidó háttérhatalom támadja a keresztény egyház fejét Benedek pápát, és ha már a holokausztnál tartunk akkor meg kell említeni a palesztin népirtást, a délvidéki vagy az oláh zsidó-bolshevik horda által, tömegesen legyilkolt székely-magyar embereket is. Az emlékezés kapcsán először saját halottainkról kellene tudomást venni, nem pedig héber dalokat tanítani magyar gyermekeinknek!

Mi több, ennyi erővel egy elsőáldozás alkalmával, a magyar templomokban elhangozhatna Goran Bregovic cigány dala az Ederlezi (Cigányok ideje) is, egyfajta szolidaritást kifejezve a kirekesztett cigányok felé. A probléma az, hogy a cionista térfoglalás már a keresztény templomokban is helyet követel magának, miközben nyíltan keresztényellenes viselkedésüktől hangoz az egész világ.

A szóban forgó kisfilmet a „jewtube” szolgáltató letörölte, de sikerült időben elmentenünk, ezért most mindenki megnézheti.

A videót több helyre is feltöltöttük, hogy láthassák, a zsidó gyarmatosítás nem csak a politikában folyik, hanem minden téren így már gyermekeink és vallásunk tisztasága is nagy veszélyben van.

Az elsőáldozásról készült eredeti videó ide kattintva érhető el: <http://hu.gloria.tv/?media=73962>

(Jozi-Szent Korona Rádió)